

samtlige 405 Mill. Kr. Disse 405 Mill. Kr. ville nu ikke alle falde ind under Bestemmelserne her; det bliver i alt $325\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som det kommer til at dreje sig om. Nu kan man naturligvis ikke med Sikkerhed gaa ud fra, at Brandskaderne ville holde sig nede paa det lave Niveau, som de have været paa i de sidste 20 Aar. Men naar de i de sidste 20 Aar for 405 Mill. Kr. kun have andraget 73,000 Kr. aarlig, er man dog vistnok paa den sikre Side, naar man til Dækning af Brandskaderne for $325\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ejendomme og Løsøre skaffer sig et aarligt Beløb af 140,000 Kr. Jeg tror derfor, at en saadan Fond af denne Størrelse er tilstrækkelig. Meningen er da den, at Renterne skulle lægges til Kapitalen — for saa vidt den ikke spises op af Brandskaderne —, indtil denne har naaet en saadan Størrelse, at den andrager 2 pCt. af det samlede Beløb for Ejendomme og Løsøre, som man derigennem vil holde forsikrede. Dersom Fonden naar derud over, kan efter Finansministerens Bestemmelse Renterne indgaa i Statskassen.

Jeg tror, at det er en i økonomisk Henseende fortrinlig Foranstaltning. Beregner man, som jeg allerede har nævnt, de sidste 20 Aars Assurancepræmier og Skader, ser man, at paa det, som vi have assureret, kunde der have været sparet 150,000 Kr. aarligt. Det vil altsaa sige, at i de 20 Aar kunde vi have sparet 3 Mill. Kr., og 3 Millioner ere dog ikke Smaapenge at spare.

For at skaffe de 4 Mill. Kr. til Veje, som skulle henlægges til Fonden, har man tænkt sig at nedlægge en anden Fond, man har, som hedder Statsbanernes Reservepensionsfond. Den er oprettet ved Lov af 12. April 1892 om Statsbanedriftens Ordning, og dens Formaal har været at sikre sig Midler ved Siden af den tilbageholdte Del af Lønnen til at afholde Pensionsudgifter ved Statsbanerne. Nu er jo allerede Princippet i Loven af 15. Maj 1903 det, at det i Virkeligheden er Statskassen, der hæfter for Pensionerne, og ved § 5 i denne Lov paalægges det udtrykkeligt Statskassen at overtage de Forpligtelser, der i Øjeblikket paahvile Statsbanernes Reservepensionsfond. Denne Fond andrager lidt over 9 Mill. Kr., og Forslaget gaar da ud paa, at de 4 Mill. henlægges til Brandforsikringsfonden, medens 5 Mill. indgaa i Kassebeholdningen. Denne Reservepensionsfond gør i Øjeblikket ikke nogen anden Nytte, end at dens Renter hjælpe til at afholde Statskassens

Forpligtelser paa et ganske bestemt Felt. Naar vi derimod henlægge de 4 Mill. Kr. til Brandforsikringsfonden, saa gøre disse 4 Mill. Kr. mere Nytte end det at lette Statskassens Udgifter for et tilsvarende Beløb, thi de skaffe Assurance for $325\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ejendomme, som Staten nu har, og hvis man skulde tegne Assurance for et tilsvarende Beløb i de private Brandforsikringsselskaber, vilde man komme op paa et Brandforsikringskontingent af over 300,000 Kr. aarligt. Altsaa, ved at henlægge en Fond af 4 Mill. Kr., som nu kun giver Staten en Renteindtægt, beregnet til $3\frac{1}{2}$ pCt., af 140,000 Kr., frir man sig for at betale Assurance, der aarligt ville andrage ca. 300,000 Kr. Naar man maaske vil undre sig over et Forslag, der gaar ud paa med den ene Haand at nedlægge een særlig Fond og med den anden Haand at oprette en anden særlig Fond, er der saaledes ingen Grund til Undren; thi i den Fond, hvori Pengene nu ere, gøre de ingen særlig Nytte, men i den, hvori de 4 Mill. Kr. komme, ville de spare os for en meget betydelig Udgift. — Da Statskassen nu overtager alle de Forpligtelser, der i dette Øjeblikk paahvile Statsbanernes Reservepensionsfond, kan der jo heller ikke være nogen Betænkkelighed ved at nedlægge denne. Jeg bemærker udtrykkelig, at for at denne Foranstaltning ikke skal komme Statsbanernes Embedsmænd og Funktionærer til Skade ved Beregningen af deres Tantième, er det i Slutningen af § 5 bestemt, at ved Beregningen af Udbytteandel forhøjes Statsbanernes aarlige Driftsoverskud med et Beløb, svarende til Reservepensionsfondens Renteindtægt i Finansaaret 1905—06. Hvis man ikke gjorde det, vilde den Del af Statsbanernes Overskud, hvoraf de ved Banerne ansatte faa Udbytte, blive mindre, end den er i Øjeblikket, og det vilde naturligvis ikke være rimeligt ved en Lov som denne paa nogen Maade at gribe ind i Spørgsmaalet om Tantièmens Størrelse. Loven, som den er, vil snarest blive til en lille Fordel for Statsbanernes Embedsmænd og Funktionærer, idet den Assurance, der nu spares paa Statsbanernes Bygninger, forøger Statsbanernes Overskud, saaledes at der bliver lidt mere i Tantième. Det bliver imidlertid saa smaa Summer, at det ikke er værd at tale om.

Dette Forslag er vedtaget enstemmigt og uden Udvalg i Folketinget, og jeg tillader mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie.